

2
1 października 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Warszawa

A44b 1926 19/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16403.

Max Blaskopf
(Wiedeń, Austrija).

Kl. 3 c 3.

440, 53/01

Zapięcie rozsuwane.

Zgłoszono 7 sierpnia 1929 r.

Udzielono 19 maja 1932 r.

Pierwszeństwo: 30 sierpnia 1928 r. (Austrija).

Stosowane już zapięcia rozsuwane, składające się z giętkich pręcików zębatach, wprowadzanych w zazębienie albo wyprowadzanych z zazębienia zapomocą suwaka, wykazują przy zastosowaniu do części odzieżowych, szczególnie zaś do obuwia, rękawiczek lub tym podobnych przedmiotów tę wadę, że wytwarzają zbyt sztywne, niepodatne połączenie zamykanych części; pochodzi to stąd, że giętkie pręciki zębate są w zasadzie umieszczane na wzmocnionej krawędzi mocnych, nieelastycznie wytkanych pasów, przymocowanych do zamykanych części. W rzeczywistości giętkie pręciki zębate muszą być umocowane na podłożu nieelastycznym w kierunku podłużnym, w przeciwnym bo-

wiem razie zazębienie w położeniu zamknięcia mogłoby pas zwalniać samoczynnie.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zapięcie, zapewniające konieczną podatność w ten sposób, że zaopatrzone w ząbki zamykające giętkie listewki, które muszą być niepodatne w kierunku podłużnym, są połączone zapomocą narządów rozciągliwych w kierunku poprzecznym do zamykanej szczeliny z odpowiednimi częściami zaopatrzonego w zapięcie przedmiotu.

Pod względem konstrukcyjnym daje się to wykonać w rozmaity sposób. Na załączonym rysunku przedstawiono kilka postaci wykonania wynalazku.

W postaci wykonania według fig. 1 giętke, ale nieelastyczne sznury *b*, dźwigające zamykające ząbki *a*, są umocowane do pasów *c*, które są elastyczne w kierunku szerokości, a zatem poprzecznie do znajdującej się pomiędzy obydwoma rzędami pręcików zębatach szczeliny, natomiast są nieelastyczne w kierunku podłużnym. Pasy te mogą składać się z tkaniny, której nici osnowy *x*, biegnące w kierunku podłużnym, są zwykłą przędzą, natomiast nici wątku *y* składają się z gumy, w przeciwieństwie do używanych do rozmaitych celów taśm gumowych, które w kierunku podłużnym, a zatem w kierunku osnowy są elastyczne, a w kierunku szerokości—nieelastyczne. Gdy zewnętrzne części krawędze tych pasów *c* zostają przymocowane do zamykanych części, to pasy te działają jako elastyczne ogniwa pośrednie pomiędzy pręcikami zębatymi i częściami zamykanego przedmiotu.

Dla zabezpieczenia stałego połączenia tych pasów *c* z zamykanymi częściami, mogą części krawędze pasów *c* otrzymać dowolne nieelastyczne listwy wzmacniające. Sznurowe *b*, zaopatrzone w ząbki, mogą być przymocowane w dowolny sposób do pasów *c*. Pasy te mogą np. otaczać swoją krawędzią sznury *b* i mogą być z nimi zszywane.

Pas *c* nie koniecznie powinien być elastyczny na całej szerokości w kierunku poprzecznym, natomiast, jak wskazuje fig. 2, może być na pewnej części szerokości nieelastyczny i wtedy składa się z pasma nieelastycznego *d* i elastycznego *e*. W nieelastycznym pasmie nici wątku składają się ze zwykłej przędzy, a w elastycznym z nici gumowych. Takie skombinowane tkaniny można wytwarzać jako jedną całość, albo też można oddzielne pasma łączyć ze sobą w dowolny sposób.

W postaci wykonania według fig. 3 i 4, przedstawiających widok z boku i przekrój poprzeczny, pas składa się z pasma gumowego *r*, w którym obok jednej krawędzi u-

łożony jest sznur *g*, dźwigający ząbki zamykające, natomiast obok drugiej krawędzi ułożone jest pasmo usztywniające *h* z lnu lub z podobnego materiału, przez które przechodzą części łączące, którymi pasy są połączone z zamykaniami względem siebie częściami. Takie usztywniające pasma mogą być umieszczone w dowolny sposób zewnątrz pasów *r*, jak również i sznur *g* może być umieszczony w inny sposób.

Na fig. 5 i 6 przedstawione są dwie dalsze postaci wykonania zapięcia, w których pas *i* z nieelastycznej tkaniny otrzymuje przez złożenie we dwoje szerszego pasma dwie warstwy, między którymi umocowane jest elastyczne pasmo *k*. W postaci wykonania według fig. 5 są zastosowane dwa sznury *l*, dźwigające podatne pręciki zębate, natomiast w przykładzie wykonania według fig. 6 sznur *m* jest objęty złożeniem we dwoje pasmem *i* i wszyty. Dwie warstwy pasma *i* mogą być również utworzone przez zszywanie dwóch pasm.

Jest oczywiste, że myśl wynalazku może być urzeczywistniona i w rozmaity inny sposób.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapięcie rozsuwane, znamienne tem, że ogniwa zamknięcia są umieszczone na pasach, które są elastyczne w kierunku poprzecznym i nieelastyczne w kierunku podłużnym.

2. Zapięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że elastyczną w kierunku poprzecznym jest wąska część pasa.

3. Zapięcie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że nici podłużne (np. osnowa) pasa składają się ze zwykłej przędzy, a nici poprzeczne (np. wątek) z materiału elastycznego, np. z gumy.

Max Blaskopf.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

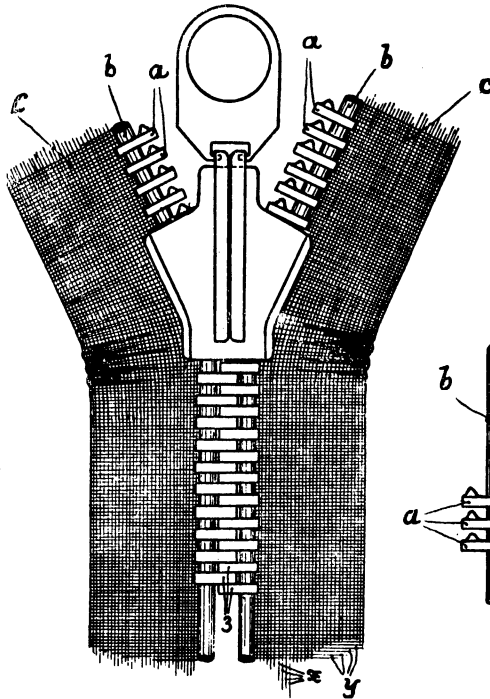

Fig. 2.

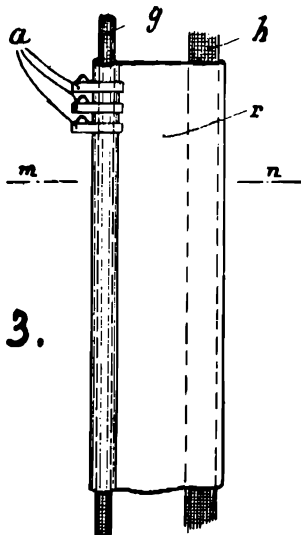
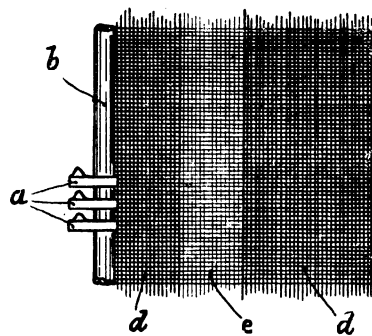

Fig. 3.

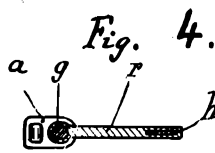

Fig. 4.

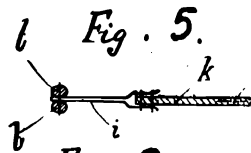

Fig. 5.

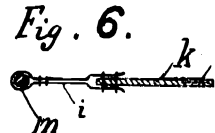

Fig. 6.